

Propunere

privind diviziunea funcțiilor în cadrul procesului de elaborare a politicilor publice între instituțiile Centrului Guvernului

Această propunere este elaborată în cadrul Proiectului Phare Twinning RO2003/IB/OT/ 10, 2003/005-551.03.03 „Consolidarea capacității instituționale a Guvernului României de gestionare a politicilor publice și a procesului decizional” în colaborare cu reprezentanții Cancelariei Primului-Ministru și ai Secretariatul General al Guvernului României. Propunerea este formulată pe baza Raportului de evaluare elaborat în cadrul Proiectului Twinning, precum și pe baza discuțiilor purtate în cadrul sesiunilor de *brainstorming*, a atelierelor de lucru și întâlnirilor cu reprezentanții instituțiilor Centrului Guvernului și ai ministerelor de linie.

I Descrierea situației actuale

Începând cu anul 2004, în cadrul Centrului Guvernului au fost derulate câteva reforme instituționale importante cu privire la gestionarea politicilor publice. Cele mai relevante dintre acestea cuprind:

1. Înființarea Unității de Politici Publice (UPP) pe baza Hotărârii Primului-Ministru nr. 258/06.11.2003 privind reorganizarea Secretariatului General al Guvernului;
2. Înființarea Cancelariei Primului-Ministru pe baza Legii nr. 23 din data de 3 martie 2004.
3. Optimizarea sistemului de consilii interministeriale. Hotărârea de Guvern 750 (2005) privind constituirea consiliilor interministeriale permanente.

Ambele instituții au fost create în cadrul procesului de reformă generală care vizează îmbunătățirea procesului de elaborare și implementare a politicilor publice în România. După implementarea acestor două schimbări instituționale, alte câteva decizii importante au fost luate în vederea atingerii acestui scop. De exemplu, noile proceduri privind procesul decizional la nivel de Guvern (Hotărârea de Guvern nr. 50 din ianuarie 2005); a fost instituit, prin stabilirea ședinței pregătitoare, forumul central pentru consultare și coordonare care se reunește înainte de ședințele de guvern; numărul consiliilor interministeriale a fost redus la 11; iar procesul de elaborare a politicilor publice a fost instituționalizat prin Hotărârea de Guvern nr. 775 din iulie 2005. De asemenea, se acordă o atenție sporită îmbunătățirii procesului neoficial de consultare între ministerele de linie.

În ciuda acestor evoluții pozitive, conceptul general și diviziunea rolurilor, funcțiilor și responsabilităților instituțiilor Centrului Guvernului în cadrul procesului de gestionare a politicilor publice și de planificare strategică continuă să fie neclare. S-au identificat în special o alocare neclară a funcțiilor sau chiar anumite suprapuneri ale funcțiilor în cadrul Cancelariei Primului-Ministru și al Secretariatului General al Guvernului, ceea ce reprezintă obstacole cheie în calea efortului depus pentru reforma actuală. Astfel, de exemplu, Raportul Complet de Monitorizare a României al Comisiei Europene pe 2005 subliniază următoarele:

„Diviziunea muncii între diferiți actori (Cancelaria Primului-Ministru, Secretariatul General al Guvernului, Unitatea de Politici Publice) responsabili de coordonarea în domeniul politicilor publice

este în continuare neclară, în ciuda încercărilor de a stabili exact atribuțiile fiecărui organism. Cancelaria își asumă un rol care trece dincolo de simpla supraveghere și coordonare și intră în domeniul formulării politicilor publice”.

Unul dintre motivele generale importante ale acestor deficiențe este lipsa unui model funcțional al Centrului Guvernului la nivel conceptual. Un altul este reprezentat de analiza incompletă a modificărilor actelor normative menționate anterior. La fel ca în cazul majorității domeniilor de politici publice din România, aspectele legate de responsabilitățile funcționale ale instituțiilor Centrului Guvernului sunt formulate și ajustate prin elaborarea de legi, nu pe baza analizelor de politici publice. Această lipsă a analizei conceptuale de politici publice duce deseori la fragmentarea procesului reformei și limitează discuțiile purtate cu privire la scopurile și obiectivele modificărilor propuse. La rândul lui, acest aspect conduce la nedorita situație a multiplicării reorganizării instituționale.

III Obiectiv

Obiectivul constă în a propune un model instituțional de gestionare a politicilor publice la Centrul Guvernului prin definirea clară a funcțiilor instituțiilor cu scopul evitării suprapunerilor.

Acest obiectiv trebuie să fie atins prin respectarea următoarelor principii generale ale alocării funcționale:

- Definirea clară a responsabilităților la nivel politic și administrativ în cadrul procesului de elaborare a politicilor publice;
- Diviziunea clară a funcțiilor între Centrul Guvernului și ministerele de linie;
- Degrevarea Centrului Guvernului de funcțiile și politicile sectoriale.

IV Regulamentele în vigoare (acte normative) privind aranjamentele instituționale în cadrul Centrului Guvernului și rapoartele conexe

Cadrul legislativ privind competențele Cancelariei Primului-Ministru și ale Secretariatului General al Guvernului constă în:

Legi

1. Legea nr. 90 (26 martie 2001, actualizată) privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor;
2. Legea nr. 24 (27 martie 2000, republicată) privind normele de tehnică legislativă;
3. Legea nr. 73 (3 noiembrie 1993, republicată) privind Consiliul Legislativ;
4. Legea nr. 500 (11 iulie 2002) privind finanțele publice;
5. Legea nr. 52 (2003) privind transparența decizională;
6. Legea nr. 188 (8 decembrie 1999) „Statutul funcționarilor publici”

Hotărâri de Guvern

7. Hotărârea de Guvern nr. 50 (13 ianuarie 2005) privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative spre adoptare;
8. Hotărârea de Guvern nr. 775 (14 iulie 2005) privind elaborarea, implementarea și evaluarea politicilor publice la nivel central;
9. Hotărârea de Guvern nr. 750 (14 iulie 2005) privind constituirea consiliilor interministeriale permanente;
10. Hotărârea de Guvern privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici.

Hotărârea Primului-Ministru

11. Hotărârea Primului-Ministru al Guvernului României privind organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru.

Diviziunea competențelor între Cancelaria Primului-Ministru și Secretariatul General al Guvernului a fost analizată în cadrul Raportului Complet de Monitorizare a României al Comisiei Europene (Bruxelles, 25 octombrie 2005, SEC (2005) 1354) și al Raportului de evaluare SIGMA, 2005, privind formularea și coordonarea politicilor publice în România, toate acestea fiind luate în considerare. Acest aspect este analizat și în Raportul de evaluare al Proiectului Phare Twinning între Cancelaria de Stat a Letoniei și Secretariatul General al Guvernului.

IV Probleme identificate

Având în vedere:

1. Concluziile stabilite pe baza analizei actelor normative menționate anterior;
2. Raportul Complet de Monitorizare a României al Comisiei Europene¹;
3. Raportul de evaluare SIGMA privind „Formularea și coordonare politicilor publice”, iunie, 2005;
4. Raportul de evaluare din cadrul Proiectului Phare Twinning dintre Cancelaria de Stat a Letoniei și Secretariatul General al Guvernului;
5. Alte observații și analize;

pot fi identificate următoarele probleme privind alocarea funcțiilor în domeniul gestionării politicilor publice între Cancelaria Primului-Ministru și Secretariatul General al Guvernului.

1. Rolul funcționarilor publici și al decidenților politici în gestionarea politicilor publice necesită clarificări.

Nu există o diviziune clară între nivelurile administrativ și politic de conducere din cadrul Cancelariei Primului-Ministru și al Secretariatului General al Guvernului. Personalul Cancelariei Primului-Ministru trebuie să fie considerat ca fiind numit pe criterii politice de către Primul-Ministru și nu poate fi format din funcționari publici, conform definiției din articolul 21, partea 5, Legea nr. 23 din data de 3 martie 2004. Există însă un anumit număr de funcții care aparțin de nivelul politic, fără o justificare întemeiată. Acestea cuprind:

¹ Pagina 8, Raportul Complet de Monitorizare a României, 2005, COM (2005) 534 final, Bruxelles, 25 octombrie 2005, SEC (2005) 1354.

- Asigurarea elaborării și implementării politicilor publice. Această funcție se suprapune în mod clar cu responsabilitatea ministerelor de linie;
- Elaborarea de analize strategice;
- Elaborarea rapoartelor, a sintezelor și a prognozelor privind contextul instituțional și social;
- Formularea strategiilor comune pentru domeniile inter-sectoriale;
- Elaborarea studiilor și recomandărilor privind politicile guvernamentale;
- Analize ale dinamicii instituționale și ale coerenței actelor de guvernare;
- Elaborarea și coordonarea programelor specifice, având ca parteneri structurile administrației locale și centrale;
- Promovarea și evaluarea politicilor guvernamentale în domeniul mediului asociativ și recomandările privind acest aspect;
- Asigurarea asistenței și a coordonării funcționarilor publici cu atribuții în relațiile cu domeniul mediului asociativ;
- Elaborarea de programe în parteneriat în vederea formării profesionale a funcționarilor publici.

Cu toate acestea, funcțiile menționate mai sus nu sunt îndeplinite și există, în mod oficial, numai la nivel de regulamente.

În același timp, anumite structuri administrative nu au funcția de coordonator-conducător administrativ. În schimb, acestea sunt gestionate de către funcționari numiți pe criterii politice care, prin natura funcției în sine, nu sunt administratori. Astfel, timpul foarte valoros al politicianilor este limitat de gestionarea aspectelor administrative, în timp ce chestiunile de ordin administrativ sunt afectate deoarece administratorii politici nu dispun de timpul și expertiza necesară.

2. Suprapunerea funcțiilor în cadrul procesului de elaborare a politicilor publice între Cancelaria Primului-Ministru și ministerele de linie

Alături de introducerea noului sistem de elaborare a propunerilor de politici publice, s-a adus în discuție necesitatea de a avea la nivelul Cancelariei Primului-Ministru și al Secretariatului General responsabilități pentru astfel de funcții privind analiza de impact ex-ante și ex-post a politicilor publice. În același timp, se admite faptul că nici una dintre cele două instituții nu au în prezent capacitatea necesară pentru îndeplinirea acestor funcții. De asemenea, s-a recunoscut că, în majoritatea ministerelor de linie, capacitatea de elaborare și analiză a politicilor publice este relativ scăzută și în multe cazuri aproape inexistentă.

Cu toate acestea, elaborarea politicilor publice și supravegherea implementării acestora reprezintă funcția principală a ministerelor de linie. Dacă Centrul Guvernului va reține în continuare această responsabilitate, va submina răspunderea ministerială privind politicile publice și va perpetua actuala lipsă a capacității de analiză a politicilor publice de la nivelul ministerelor.

3. Roluri și responsabilități neclare ale departamentelor inter-sectoriale din cadrul Cancelariei Primului-Ministru

Cele 9 departamente inter-sectoriale de politici publice ale Cancelariei Primului-Ministru reprezintă o resursă semnificativă ce poate fi folosită pentru îmbunătățirea calității gestionării politicilor publice la nivel de Guvern. În conformitate cu reglementările normative, rolul acestora este de a asigura consilierea zilnică a Primului-Ministru. Totuși, în practică, această funcție nu este întotdeauna îndeplinită. În același timp - aceste departamente nu au un rol oficial în procesul de elaborare a actelor normative sau în procesul de elaborare a noilor propuneri de politici publice.

4. Sistemul de monitorizare și raportare pentru Programul de guvernare nu este bine definit

În prezent, sistemul de monitorizare și raportare pentru Programul de guvernare se desfășoară ad hoc. Nu există un sistem de monitorizare și raportare cu privire la implementarea Programului de guvernare. Activitățile de raportare privind Programul de guvernare sunt derulate atât de către UPP a Secretariatului General al Guvernului, cât și de Cancelaria Primului-Ministru, fără ajutorul unui sistem. Ministerele de linie au libertatea de a alege modul în care asigură planificarea privind prioritățile din sectorul lor. Prin urmare, Centrul Guvernului nu are un rol oficial în a se asigura că toate prioritățile din Programul de guvernare sunt incluse în procesul de planificare al ministerelor de linie.

5. Mecanisme nedezvoltate de coordonare a sistemului de planificare strategică și de stabilire a priorităților

Noul sistem de planificare strategică propus va implica o monitorizare și coordonare structurată și periodică a activităților ministerelor cu privire la prioritățile Guvernului. În prezent, această funcție nu există nici la nivelul Cancelariei Primului-Ministru, nici la nivelul Secretariatului General al Guvernului.

6. Număr mare al instituțiilor Centrului Guvernului care au funcții sectoriale

Gestionarea celor 28 de agenții subordonate Cancelariei Primului-Ministru nu este justificată în mod corespunzător și consumă resursele acestea care ar putea fi folosite pentru îndeplinirea funcției extrem de importante de coordonare inter-sectorială și gestionare a politicilor publice. Majoritatea agențiilor se ocupă de aspecte aparținând unui anumit minister de linie, în timp ce restul agențiilor ar trebui să fie pe deplin independente. De asemenea, Secretariatul General al Guvernului are 6 agenții subordonate, corespunzând unor domenii sectoriale de activitate, moștenite din trecut, și care nu ar trebui să se afle în aria sa de responsabilitate.

7. Rolul neclar al Centrului Guvernului în relația cu consiliile interministeriale și al consiliilor interministeriale în ceea ce privește procesul de decizie

Consiliile interministeriale ar putea avea un rol util în coordonarea acțiunilor ministeriale, a documentelor de politici publice, a proiectelor de acte normative. Totuși, în prezent, cele 9 consilii se întrunesc numai ad hoc (de obicei o dată pe lună). Nu toate consiliile sunt operaționale. Numai acele care sunt promovate de către unul dintre ministerele participante sunt incluse pe agenda consiliilor.

Problemele privind instituirea, rolul și funcționarea acestor consilii:

- Consiliile interministeriale nu au un rol real în cadrul procesului de elaborare a politicilor publice sau al procesului legislativ;
- Ciclul de lucru al consiliilor este diferit de ciclul de lucru al Guvernului (o dată pe lună în cazul consiliilor și o dată pe săptămână în cazul Guvernului);
- Structura sectorială poate fi restrictivă. Numeroase aspecte de politici publice presupun implicarea ministerelor care nu au reprezentare în cadrul unui anumit consiliu;
- Numărul consiliilor nu permite miniștrilor să își aloce timp pentru a lucra în cadrul acestora

Rolul instituțiilor Centrului Guvernului - Cancelaria Primului-Ministru și Secretariatul General al Guvernului și al celor 9 consilii nu este clar definit. Nu există o coordonare structurată între cele două instituții centrale privind activitatea consiliilor interministeriale, iar consiliile par să nu se implice în procedura aplicată de Guvern pentru aprobarea proiectelor de propuneri de politici publice și a proiectelor de acte normative. În ceea ce privește organismele interministeriale, singurul domeniu în care

colaborează cele două instituții centrale este cel privind asigurarea asistenței pentru activitățile de secretariat ale Consiliului de Planificare Strategică.

IV Soluții pentru problemele identificate

Având în vedere programul intensiv de lucru al instituțiilor guvernamentale cu privire la integrarea în UE, s-a propus împărțirea procesului de reorganizare a instituțiilor Centrului Guvernului în două faze. În prima fază s-a sugerat abordarea procesului de reorganizare numai prin prisma funcțiilor celor două instituții ale Centrului privind procesul de gestionare a politicilor publice. În a doua fază - după o analiză mai detaliată - va fi necesară abordarea altor responsabilități instituționale, incluzând aici agențiile subordonate Secretariatului General al Guvernului și Cancelariei Primului-Ministru.

Soluții pe termen scurt

1. Soluția pe termen scurt pentru o alocare mai eficientă a responsabilităților și competențelor la nivelul Centrului Guvernului constă în diviziunea clară a rolurilor pentru Secretariatul General al Guvernului și Cancelaria Primului-Ministru. Rolul primei instituții este de a asigura consiliere privind politicilor publice pentru Primul-Ministru și Guvern, în timp ce rolul celei de-a doua instituții este acela de a realiza analiza politică pentru Primul-Ministru. În același timp, ambele instituții trebuie să mențină o comunicare periodică și bine fundamentată, precum și o colaborare activă în vederea îndeplinirii funcțiilor lor;
2. Implementarea celor două roluri menționate anterior poate fi realizată prin alocarea următoarelor funcții:

Cancelaria Primului-Ministru

1. Stabilirea cadrului pentru definirea priorităților și strategiei Guvernului și asigurarea coordonării politicilor publice cu prioritățile și strategia Guvernului.
 - a) Asigură, împreună cu SGG, secretariatul tehnic și aparatul de lucru pentru Consiliul de Planificare Strategică (CPS);
 - b) În colaborare cu SGG și MPF, oferă asistență ministerelor de linie în stabilirea priorităților și planurilor strategice privind politicile publice sectoriale, în conformitate cu Programul de guvernare, Planul Național de Dezvoltare și angajamentele internaționale asumate de România;
 - c) Colectează prioritățile nou apărute în agenda Primului-Ministru, care pot fi transpuse în politicile publice și care vor fi analizate în cadrul ședințelor CPS;
 - d) Oferă sprijin ministerelor în procesul de monitorizare a implementării politicilor publice sectoriale.
2. Implicarea în coordonarea și monitorizarea periodică a procesului de implementare a Programului de guvernare.

- a) Asigură evaluarea politică a activităților instituțiilor în procesul de implementare a Programului de guvernare.
- b) Informează Primul-Ministru cu privire la implementarea Programului de guvernare.

3. Prevenirea posibilelor situații critice în politicile guvernamentale.

- a) Asigură consilierea ad hoc a Primului-Ministru cu privire la subiectele importante de pe agenda Guvernului
- b) Poate furniza o opinie privind orice aspect de politici publice, la solicitarea Primului-Ministru.

4. Asigură sistemul de control al implementării sarcinilor atribuite de Primul-Ministru, cu excepția sarcinilor din cadrul ședințelor de guvern.

Secretariatul General al Guvernului

1. Stabilirea cadrului pentru sistemul de planificare a politicilor publice și a procedurilor Guvernului

- a) Elaborează cadrul pentru sistemul de planificare a politicilor publice, documentele conceptuale de bază și regulamentele normative pentru planificarea politicilor publice și procedurile legislative și asigură îmbunătățire permanentă a acestuia;
- b) Asigură aplicarea procedurilor standard în cadrul procesului de elaborare a politicilor publice;
- c) Monitorizează și evaluează eficacitatea și eficiența procesului de elaborare a politicilor publice cu ajutorul indicatorilor de performanță și a altor tehnici.

2. Asistență și consiliere metodologică pentru ministerele de linie cu privire la politicile publice.

- a) Colaborează cu unitățile de politici publice ale ministerelor de linie.
- b) Oferă asistență ministerele de linie cu privire la aplicarea procedurilor standard de elaborare a politicilor publice;
- c) Identifică nevoile de formare ale personalului care se ocupă de politicile publice, inclusiv instrumentele și abilitățile necesare, pentru a îndeplini cerințele unui proces performant de elaborare a politicilor publice;

3. Monitorizarea procesului de implementare a Programului de guvernare

- a) Elaborarea unui format standard și a unui sistem informațional pentru sistemul de planificare și raportare cu privire la implementarea Programului de guvernare.
- b) Furnizează Consiliului de Planificare Strategică informații despre implementarea Programului de guvernare.

4. Organizează și oferă asistență pentru ședințele de guvern

- a) Asigură procedura de pregătire a ședințelor de guvern și a ședințelor pregătitoare
- b) Analizează documentele de politici publice și propunerile de acte normative prezentate Guvernului
- c) Înregistrează și propune lista a proiectelor de acte normative ce urmează a fi discutate în cadrul Guvernului;

d) Urmărește sarcinile din cadrul ședințelor de guvern.

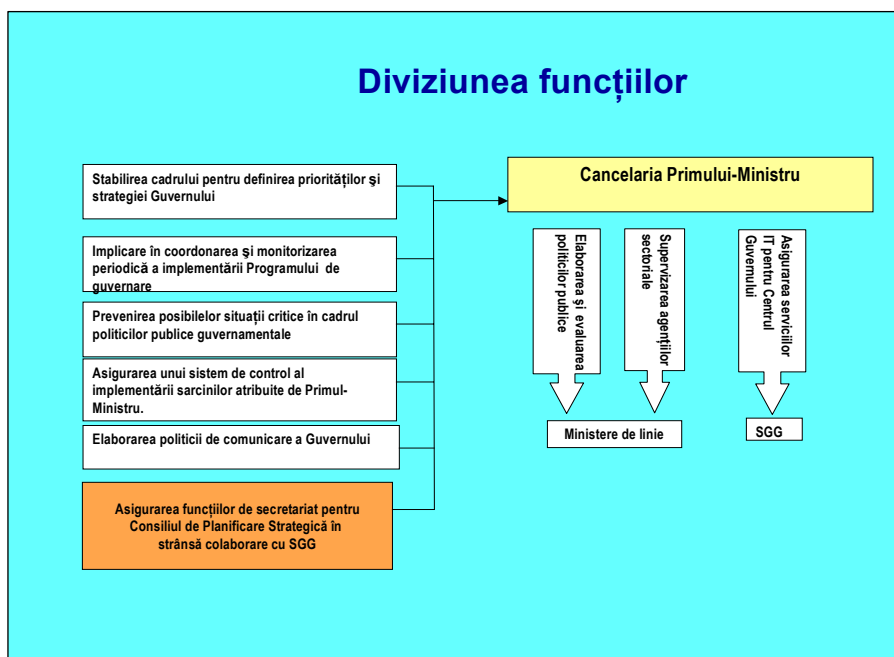
Soluții pe termen lung

1. Raționalitatea împărțirii Centrului Guvernului în două instituții trebuie să fie dezbătut în mod detaliat. Reunirea celor două instituții într-un puternic Centru al Guvernului, cu o delimitare clară a funcțiilor politice și administrative interne, ar putea fi benefică din mai multe puncte de vedere. Majoritatea acestor funcții ar folosi resursele disponibile la nivel central într-un mod mai eficient și ar asigura o mai bună comunicare și structură organizațională.

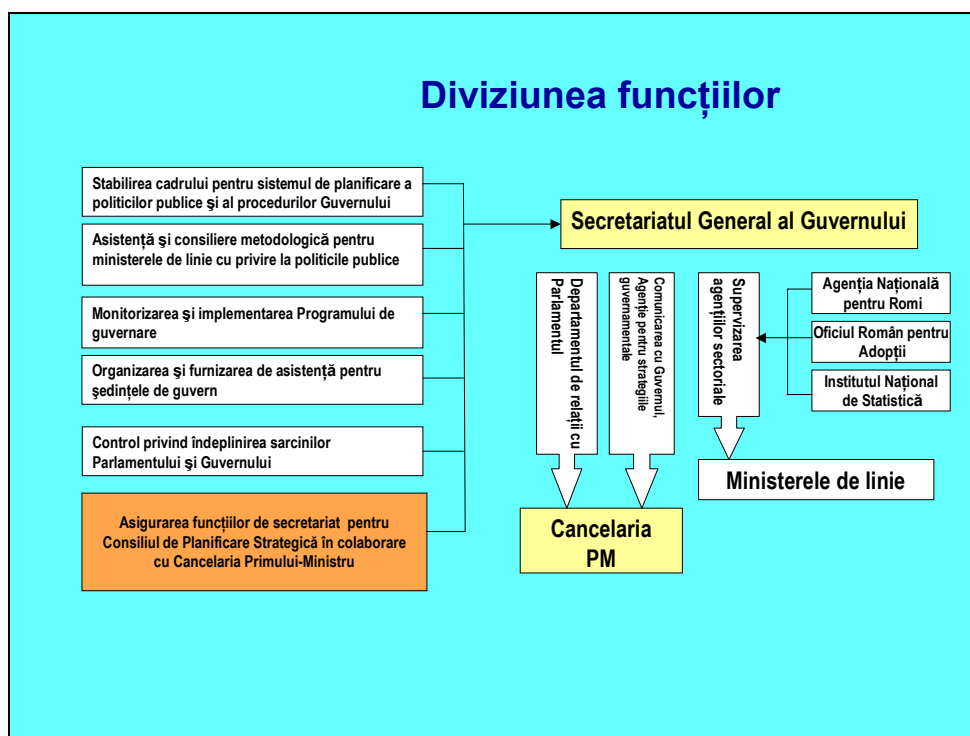
2. Trebuie să existe o delimitare clară între nivelurile politic și administrativ în cadrul Cancelariei Primului-Ministru și al SGG. Durabilitatea și succesiunea reformelor ar putea fi asigurate numai dacă, la nivel administrativ, se menține o capacitate suficientă și o continuitate în cazul schimbărilor guvernelor.

3. Creșterea capacității Centrului Guvernului de gestionare a politicilor publice nu poate fi atinsă dacă nu are loc o revizuire a competențelor nespecifice alocate recent Cancelariei Primului-Ministru, precum și SGG, într-o oarecare măsură. Majoritatea agențiilor subordonate Cancelariei Primului-Ministru și SGG activează în domeniile de responsabilitate ale ministerelor de linie. *Schema 1 și Schema 2* prezintă o posibilă diviziune a funcțiilor între instituțiile Centrului Guvernului și ministerele de linie, în situația în care mai rămân instituții separate la nivel de Guvern și Prim-Ministru.

Schema 1

Schema 2

V Impactul bugetar al soluțiilor

Pe termen scurt se prevede ca toate sarcinile legate de alocarea funcțiilor în conformitate cu prezenta propunere de politici publice să poată fi îndeplinite fără a fi nevoie de - alocarea unor fonduri suplimentare pentru instituțiile Centrului Guvernului și redistribuirea fondurilor între cele două instituții centrale. Soluțiile pe termen scurt propuse în prezenta propunere nu au nici un impact bugetar.

În ceea ce privește soluțiile pe termen lung, poate interveni un anumit impact asupra bugetului în ceea ce privește eventuala reorganizare a agențiilor subordonate ambelor instituții. De asemenea, există și posibilitatea revizuirii atribuțiilor anumitor agenții pentru a se evita suprapunerea funcțiilor, iar în acest caz sunt posibile anumite economii la nivel de buget care să fie realocate unor funcții mai substanțiale ale Centrului Guvernului. Cu toate acestea, dat fiind că aspectele privind agențiile ar trebui să fie supuse unei analize funcționale suplimentare și unui proces decizional, impactul bugetar aferent va trebui analizat într-o etapă ulterioară - după efectuarea unei astfel de analize.

VI Legi necesare pentru implementarea propunerii de politici publice

În funcție de soluția pe termen scurt sau lung aleasă, se poate identifica nevoia de a aduce modificări actelor normative în vigoare sau de a elabora altele noi, astfel :

Legi

1. Legea nr. 90 (26 martie 2001, actualizată) privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor;
2. Legea nr. 52 (2003) privind transparența procesului decizional;
3. Legea nr. 188 (8 decembrie 1999) privind „Statutul funcționarilor publici”

Hotărâri de Guvern

4. Hotărârea de Guvern nr. 50 (13 ianuarie 2005) privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative spre adoptare;
5. Hotărârea de Guvern nr. 775 (14 iulie 2005) privind elaborarea, implementarea și evaluarea politicilor publice la nivel central; (privind rolul consiliilor interministeriale în procesul elaborării de politici publice);
6. Hotărârea de Guvern nr. 750 (14 iulie 2005) privind consiliile interministeriale permanente (privind rolul consiliilor interministeriale în procesul elaborării de politici publice);
7. Hotărârea de Guvern nr. 117 (2005) privind constituirea consiliilor interministeriale permanente.
8. Hotărârea de Guvern privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici.

Hotărârea Primului-Ministru

9. Hotărârea Primului-Ministru al Guvernului României privind organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru.

VII Etape ulterioare necesare

Nr.	Activitate	Data	Instituțiile responsabile
1.	Elaborarea și aprobarea modificărilor actelor normative în conformitate cu diviziunea funcțiilor pentru soluțiile pe termen scurt	martie 2006	CPM și SGG
2.	Analize instituționale ale funcțiilor agențiilor subordonate CPM și SGG	octombrie - decembrie 2006	CPM și SGG Ministerele de linie
3.	Conceptul de reformulare a procesului de supervizare a agențiilor sectoriale de la Centrul Guvernului	ianuarie - martie 2007	CPM și SGG Ministerele de linie
4.	Elaborarea și aprobarea modificărilor actelor normative în conformitate cu diviziunea funcțiilor pentru soluțiile pe termen lung	aprilie - iunie 2007	CPM și SGG Ministerele de linie

Propunerea de politici publice este elaborată în cadrul Proiectului Phare Twinning RO2003/IB/OT/ 10, 2003/005-551.03.03 „Consolidarea capacității instituționale a Guvernului României de gestionare a politicilor publice și a procesului decizional”, RTA Baiba Petersone, 222 20 75, baiba.petersone@gov.ro